

Bijwerkingen Bravecto

Het persoonlijke verhaal van "Tessa" (094)

Facebook Groep: [Is Bravecto Veilig](#)
Website: www.isbravectoveilig.nl

Ellen Keuters – 17 oktober 2016

Dit is het verhaal over onze 4 jarige kruising Mechelse herder / Hollandse Herder Tessa nadat ze de Lepto 4 enting en een Bravecto pil heeft gekregen.

Wij hebben Tessa afgelopen zomer, in onze vakantie opgehaald, dit was in week 31. Omdat de eigenaresse niet voldoende ruimte voor haar had en te weinig tijd om zo'n actieve hond voldoende beweging te geven zocht ze een ander huis voor Tessa. Zij geloofde erin dat enten niet noodzakelijk was en daarom was Tessa na haar puppy entingen niet meer geënt. Tessa was op dat moment een speelse actieve hond die eenmaal bij ons thuis aangekomen alles moest onderzoeken en het leuk vond om uren achter een bal aan te rennen.

Omdat wij in een buurt wonen met veel honden wilden we niet het risico lopen dat ze ziek zou worden. Daarnaast waren er meerdere honden bij de vrouw in huis (een oude labrador en twee opvanghondjes van een stichting) en vertelde ze dat ze een tijdje geleden een vlooien plaag had gehad. Om deze reden ben ik in week 32 met Tessa naar de DA gegaan om haar te laten enten en iets te vragen tegen vlooien/teken en wormen.

Achteraf had ik me beter moeten verdiepen in wat ze geven en of dit betrouwbaar is, maar je gaat naar je dierenarts met het idee dat ze het beste met je hond voorhebben en goed

geteste middelen voorschrijven. Helaas blijkt dit, nu ik me erin verdiep niet het geval. Tessa kreeg de Lepto 4 inenting en ik kreeg Bravecto mee met de melding: 'Dit is een heel goed middel, werkt veel beter dan de bekende middelen omdat teken en vlooiën resistent beginnen te worden op deze middelen'.

Eenmaal thuis aangekomen heb ik een dag gewacht om te kijken hoe ze op de enting zou reageren en vervolgens de Bravecto pil gegeven. We hadden ook nog een pil tegen wormen, maar daarmee heb ik langer gewacht zodat ze niet alles tegelijk zou krijgen.

Dit was week 32. Een paar uur nadat ze de Bravecto pil gekregen heeft gaf ze over en kwam er alleen gele papperige substantie uit. Daarna begonnen, achteraf gezien, de problemen. Ze is geen gemakkelijke eter, soms heeft ze gewoon geen honger en laat ze het staan om de volgende ochtend te eten alsof haar leven er vanaf hangt. Dit wisten wij toen nog niet omdat we haar net hadden. Omdat ze na de Bravecto pil steeds minder ging eten vroegen wij ons af of dit te maken had met het feit dat ze als vierjarige hond ineens in een nieuw huis terecht was gekomen of dat dit ze zich misschien niet lekker zou voelen.

We hebben dit aangekeken en zijn ander voer gaan proberen. Dit at ze de eerste paar dagen weer prima om vervolgens weer steeds minder te gaan eten. Dit minder eten ging gepaard met het eten van gekke dingen zoals hele happen zand, kattenpoep en gras. Nadat ze dit gegeten had duurde het vaak maar even en dan moest ze overgeven.

Op een gegeven ogenblik merkten we dat ze slomer werd. Waar ze eerst door het huis vloog en uren achter elkaar achter een bal aan kon rennen, hield ze dit steeds minder lang vol. Alarmbellen gingen al wel rinkelen maar het was een moeilijke inschatting, we hadden haar net, kenden haar nog niet zo goed, wisten nog niet wat haar normale gedrag was. Daarnaast is het niet niks om een hond van vier zomaar mee te nemen en in een nieuwe omgeving te plaatsen dus we dachten dat ze misschien ook gewoon wat heimwee had en zich daarom niet zo goed voelde.

Tot ze op 31 augustus ineens niet meer mee uit wilde en na 100 meter op straat ging liggen met een blik in haar ogen van 'help me', ik kan niet meer verder.

Ik ben toen direct met haar naar de dierenarts gegaan. Onze eigen Dierenarts kon me helaas niet meer vertellen dan: 'Dit is echt helemaal niet goed, ze heeft bloedarmoede, het is helemaal niet goed. Je moet kiezen wat je wilt of naar een specialist of misschien haar maar laten inslapen'.

Ik zat daar met mijn mond open van verbazing en het enige wat ik nog gevraagd heb is 'maar wat heeft ze dan'. Hier kon hij echter geen antwoord op geven. Ik heb toen besloten om naar een specialist te gaan, want in mijn hoofd laat je geen dier inslapen als je niet weet wat er mis is. Even voor het complete beeld, ze was heel sloom en at niet, maar ze was wel attent, sprong nog zelf in en uit de auto en zag er niet uit alsof ze elk moment dood zou gaan.

De dierenarts heeft gebeld met een gespecialiseerde kliniek en die hadden 's middags plek. Nadat ze de resultaten van de dierenarts binnen gekregen hadden, hebben ze mij direct gebeld met de vraag of ik ook direct kon komen omdat dit wel heel ernstig was.

Eenmaal daar aangekomen zijn we geweldig goed geholpen. Een dierenarts heeft haar rustig onderzocht en nam alle tijd voor haar. Ze hebben toen direct een uitgebreider bloed onderzoek gedaan en kwamen tot de conclusie dat ze waarschijnlijk een afweerziekte had waarbij haar eigen afweersysteem haar rode bloedcellen afbrak. Dit was zeer ernstig en de kans was aanwezig dat ze hier nooit weer beter van zou worden. Er was echter ook een kans dat dit wel zou gaan lukken, dit zou alleen enorm veel geld gaan kosten omdat ze dan eerst een bloedtransfusie nodig had en daarna zouden ze echo's maken en bloed opsturen naar het lab om verder te onderzoeken.

Ik kon onze lieve vierjarige hond die zo hard haar best deed om te leven niet in laten slapen op dat moment. Ze deed echt haar best, de specialist zei dat ze met de ernst van haar bloedarmoede eigenlijk niet meer in staat zou moeten zijn om te lopen, maar zodra ik opstond kwam ze direct achter me aan met een blik in haar ogen van laat me alsjeblieft niet achter.

Ze zijn hun uiterste best gaan doen om haar te redden en de dag erna belden ze om te vertellen dat het al een stuk beter ging met haar en ze enorm opgeknapt was door de bloedtransfusie. Ze hadden alleen nog geen oorzaak gevonden, hun eerdere vermoeden klopte niet en ze vroegen of ze een beenmergpunctie mochten uitvoeren. Hier hebben we ook nog toestemming voor gegeven, maar ook hieruit bleek vrij weinig. Behalve dat haar beenmerg erg weinig bloedcellen bleek aan te maken. Ze hebben ook nog onderzocht of ze inwendig bloed verlies had maar ook dit werd door de echo's en het bloed onderzoek uitgesloten.

We mochten haar een dag later ophalen en hadden een hond in huis die nog erg verzwakt was, snel moe en erg veel hijgde. Dit is in de loop der tijd met de medicatie die ze krijgt (prednoral 2x 20mg) weer helemaal verbeterd. We hebben weer een gezellig drukke Mechelaar in huis die weer uren kan rond rennen in het bos en het liefst de hele zak met voer in een keer opvreet.

Op dit moment krijgt ze nog steeds haar medicatie. We gaan deze week weer naar de DA om te kijken hoe het ervoor staat met haar bloedwaardes en als deze weer helemaal goed zijn moeten we gaan afbouwen. Ik vind dit best eng omdat we geen oorzaak hebben kunnen vinden voor haar extreme bloedarmoede en wie zegt dat het niet weer terugkomt.

Vanwege alles wat ik heb gelezen over Bravecto en de symptomen die Tessa heeft vertoond vermoeden we inmiddels dat dit wel degelijk met elkaar te maken heeft gehad. Misschien ook in combinatie met de Lepto4 enting. Direct bewijs ontbreekt ook hier, maar in mijn ogen hebben te veel honden dezelfde symptomen na gebruik van deze pil, om nog van toeval of uitzonderingen te spreken.

Symptomen bij Tessa:

-Bloedarmoede

-Overgeven

-Gekke dingen eten (zand, kattenpoep, gras)

-Niet meer willen eten

© facebook groep "Is Bravecto Veilig"
website www.isbravectoveilig.nl